

Grammotaulius atomarius F., 1 Exempl., ♀.

Glyphotaelius pellucidus Retz. 1 Exempl., ♂.

Limnophilus elegans Curt. Zeer gemeen in dennen en struiken, in groot aantal geklopt. Tot nog toe waren alleen een paar exemplaren in Brabant gevangen.

Limnophilus auricula Curt., *griseus* L. en *sparsus* Curt. vrij gemeen.

Sericostoma personatum Kirb. De larven leven in de beek, zijn daar niet zeldzaam, en voeden zich met rottende bladeren. Zij leven bijna uitsluitend in het snel stroomende gedeelte. In 't geheel ving ik 4 exempl., 2 ♂♂ en 2 ♀♀.

Leptocerus aterrimus Steph. Met de var. *perfuscus* Steph. zeer gemeen bij waterkanten.

Mystacides nigra L. Evenals de voorgaande en op dezelfde plaatsen.

Holocentropus dubius Rbr. In aantal.

H. W. VAN DER WEELE.

Waarmede voedt zich de „Bijenluis” (*Braula coeca* Nitzsch)?

Nog steeds was het niet zeker uitgemaakt, of *Braula coeca* eene parasitische levenswijze voert of slechts als commensaal in de korven aanwezig is. In «Rovartani Lapok», Bd. IX, p. 153—156, 175—180, deelt Lósy het resultaat zijner onderzoekingen hieromtrent mede.

Het bleek hem, dat dit merkwaardige Dipteron bepaaldelijk parasiteert op de koningin, en dat zijne monddeelen zeer bijzonder zijn aangepast aan die van laatstgenoemde.

Zoodra het bemerkt, dat de bij hare monddeelen uitgestrekt heeft, begeeft het zich op den kop der bij, steekt, steunende op bovenlip en voorkaken der laatste, zijne kaken tusschen hare achterkaken, en dringt daarna met zijn zuiger in de holte aan den wortel van de dan gelijktijdig naar voren tredende bijentong; door de paraglossen van elkaar te duwen, verhindert het het terugtrekken van de tong. Ten gevolge van den prikkel begint overvloedig speeksel uit de speekselklieren der bij te vloeien, en voornamelijk hiermede voedt zich de «bijenluis». Honig zoekt het dier op deze wijze slechts in de tweede plaats.

Tegen het najaar kan het aantal dezer parasieten zoo sterk toenemen, dat de koningin er door te gronde gaat. Op de werkbijen gaat *Braula* slechts tijdelijk over, en wel zoolang deze met de voeding der larven bezig zijn.

J. C. H. DE MEIJERE.

Acarologische Aanteekeningen X.

Parasitus primitivus nov. sp. Gelijk op *P. crassipes* (L.), onderscheidt zich voornamelijk er van door de volgende kenmerken: 1°, het lichaam is slanker; 2°, alle pooten slank, zelfs poot 2 van het ♂; 3°, epistoma ongeveer vijftandig, doch de tusschentanden zijn kleiner dan de laterale en mediane, soms dubbel; 4°, scharen der mandihels slank; 5°, poot 2 van het ♂ heeft ventraal aan basifemur, telofemur en tibia een tandvormig knobbeltje; 6°, onderkaak van het ♂ met een ietwat gebogen, staafvormig copulatie-orgaan, iets korter dan de onderkaak; 7°, genitaalschildje van het ♂ met eene mediane spleet. Deutonympha 780, ♂ 880, ♀ 1040 μ .

Iphidoides nov. nom. voor *Iphis* C. L. Koch, 1836 (non *Iphis* Leach 1817) = *Eumaeus* C. L. Koch, 1842 (non *Eumaeus* Hübner, 1816) = *Emeus* Mégnin, 1880, lapsus calami voor *Eumaeus*. Type: *Iphis ostrinus* C. L. Koch.

Iphidopsis moet orthografisch geschreven worden voor *Iphiopsis* Berl., 1882. Type: *Iphis mirabilis* Berl.

Poecilochirus G. et R. Canestrini, 1882. Synoniem: *Iphidosoma* Berl., 1892. Type: *Holoaspis jimetarius* Jul. Müller.

Poecilochirus Berl. 1892 (Type: *Acarus fucorum* de Geer) moet dus vallen en voorloopig ondergebracht worden bij *Parasitus* Latr.

Iphidoides concentricus nov. sp. 360 μ ., breed ovaal, punt naar voren; rugschubben vormen concentrische ovalen. Rugborstelharen: 22 aan den rand, 2 rijen van 5, en 2 mediane van 9. Er is een klein trapezoïdaal ventraal schild bij de deutonympha.

Melichares Hering. Deutonympha met 2 rugschilden, binnenmalae van het hypostoma kort, zonder slippen, zonder franje; hoorns lang en convergeerend. Het ♀ met 1 smal rugschild; hypostoma als boven.

Melichares agilis Hering. Deutonympha 375 μ .; rugschilden 200